

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá problematikou intervencí Severoatlantické aliance (NATO) mimo její oblast působnosti, s konkrétním zaměřením se na případ intervence NATO v Kosovu v roce 1999. Rozhodnutí aliance zasáhnout proti vážnému porušování lidských práv v Kosovu i přes absenci legálního mandátu bylo značně kritizováno mezinárodní komunitou. Tato práce si klade za cíl zkoumat narativy, které NATO použilo k ospravedlnění svého zapojení se v konfliktu v Kosovu. Vybraným teoretickým konceptem práce je sociální konstruktivismus. S využitím konstruktivistických konceptů kolektivní identity a mezinárodních norem se diplomová práce zaměřuje na výzkum rozhodnutí NATO k intervenci přistoupit. Za tímto účelem práce využívá diskurzivně-historický přístup ke kritické analýze diskurzu tak, jak jej definovali Reisigl a Wodak (2009). Tento přístup zdůrazňuje význam sociálního, politického a historického kontextu pro studium diskurzu. Práce využívá tento přístup s cílem odhalit diskurzivní strategie aliance využívané k ospravedlnění a legitimizaci intervence v Kosovu. Analytická část práce je rozdělena do dvou částí. První část se zabývá korelací mezi změnami v oficiálním diskurzu NATO a změnami v mezinárodní normě lidských práv. Druhá část analýzy se zabývá rolí kolektivní identity NATO v diskurzu jednotlivých členských států. Ačkoliv je otázka role lidských práv a humanitarismu v rozhodnutí NATO intervenovat v Kosovu v akademické sféře široce diskutována, diplomová práce přidává nové postřehy, které nám mohou pomoci chápat co NATO k intervenci motivovalo.